

Dosar nr. 1000/2006

cont.adm-

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA Nr. 4010

SEDINTA PUBLICA DIN 28 noiembrie 2006

PREȘEDINTE
GREFIER

SECRETAR
SECRETAR

Pe rol, pronunțarea asupra cererii având ca obiect "cont.adm." formulată de contestatorul [nume] cu domiciliul în Suceava, [nume] jud. Suceava în contradictoriu cu intimata DGFP Suceava.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de [data] 2006, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință și când, instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de [data] și din nou pentru data de astăzi [data].

Declarând dezbaterile închise, după deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată la nr. [nr.] petentul [nume] în calitate de titular al autorizației de funcționare a Asociației familiale, în contradictoriu cu DGFP Suceava, a formulat contestație împotriva deciziei nr. [nr.] din [data] emisă de intimată prin care a fost respinsă contestația înregistrată sub nr. [nr.] din [data], decizie pe care o consideră nelegală și netemeinică.

În motivare se arată că, deși a anunțat la Monitorul Oficiul pierderea a facturieri fiscale, organul de control fiscal al intimatei a determinat o bază de impunere prin estimare, fără a ține cont de prevederile art.65 pct.1 din OG 92/2003, în sensul identificării acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt, fiscale.

Apreciază că estimarea realizată de organul fiscal este formulată cu rea credință, calculul bazei de impunere fiind realizat prin estimarea că, s-ar fi realizat venituri pe fiecare din facturierele declarate pierdute, neluându-se în calcul elementele specifice ale afacerii pe care o gestionează petentul, respectiv aspectul sezonier al realizării de fotografii, veniturile medii realizate în anii anteriori din aceeași perioadă, declarațiile sale și ale angajaților potrivit cărora facturierele declarate pierdute nu au fost folosite.

În susținere anexează decizia nr. 2 din 19.12.2003 (fila 3-6).

Prin întâmpinare, (fila 19-21), intimata DGFP Suceava arată că, urmare a unui raport de inspecție fiscală înregistrat cu nr. 1000/2003, s-a constatat că din gestiunea contribuabilului A. I. B. Sora, lipsesc un număr de 17 topuri facturi fiscale, procurate în perioada 1.03.2002 - 1.12.2003 în vederea înregistrării veniturilor rezultate din activitatea menționată în autorizația de funcționare.

Potrivit declarației administratorului A. I. B. Sora, rezultă că un număr de 16 topuri de facturi fiscale au fost pierdute probabil în timpul refacerii acoperișului spațiului în care își desfășoară activitatea.

Pierderea facturilor fiscale a fost anunțată la data de 10.01.2004 la M.O. când acestea au fost declarate ca fiind pierdute, însă completate și ștampilate, ulterior, contribuabilul făcând corectura la MO că facturile respective sunt necompletate și ștampilate.

În această situație, conform art.25 din Legea 82/91 rep. s-a pus în vedere contribuabilului să reconstituie evidența contabilă până la data de 10.01.2004, dar acesta a prezentat doar un singur facturier fiscal completat, restul documentelor cu regim special declarate pierdute, nefiind nereconstituite.

Potrivit art.65 din OG 92/2003, organul fiscal a procedat la estimarea diferenței de venit brut, stabilindu-se că valoarea aferentă a unui facturier fiscal utilizat de contribuabil și prezentat organului de control este de 1.000.000 lei rol, ceea ce înseamnă o valoare medie pe factură de 270.000 lei rol iar în funcție de această valoare medie, s-a stabilit valoarea aferentă celor 800 de facturi care au fost declarate pierdute, astfel încât, în final, a rezultat un venit brut de 216.000 lei rol în funcție de care au fost calculate obligațiile fiscale aferente.

Întrucât contribuabilul nu a adus în perioada inspecției fiscale și ulterior acesteia precum și în perioada soluționării contestației, alte argumente care să fie luate în sprijinul afirmațiilor sale, intimata consideră decizia atacată legală și temeinică și solicită respingerea contestației ca nefondată.

Pe parcursul soluționării cauzei, la propunerea petentului a fost admisă proba testimonială, în cauză fiind audiați 2 martori (fila 50-51).

De asemenea la dosar a fost depus raportul de inspecție fiscală nr. 1000/2003 (fila 37-48), dar petentul a depus note de concluzii și facturi (fila 53-59).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

În speță, prin raportul de inspecție fiscală nr. 1000/2003 (fila 37-48) întocmit de către organele fiscale ale intimatei au fost verificate la 1.03.2002 realitatea venitului net pentru perioada 1.0.2002 - 2.12.2003, rezultă din exercitarea activității de frizerie, atelier foto, comerț, casete audio, modul de achitare a impozitului pe venit aferent perioadei 1.03.1002 - 1.12.2003, conducerea evidenței operative privind TVA conform prevederilor legale, modul privind constituirea și achitarea impozitului pe venit din salarii, a fondului de risc, contribuția de asigurări sociale de stat pe perioada supusă verificării, fiind stabilit un venit brut prin estimare în sumă de 216.000 lei în loc de 216.000 lei,

astfel încât organul de control a stabilit că, contribuabilul datorează bugetului de stat suma de ... rol cu titlu de TVA, dobânzi și penalități TVA și impozit pe venit.

În perioada controlului s-a stabilit că între ... și ..., contribuabilul și-a procurat documente cu regim fiscal necesare în desfășurarea activităților menționate în autorizația de funcționare din care 17 topuri de facturi fiscale au fost pierdute fiind declarate în acest sens la MO la 13.10.2004 cu mențiunea că documentele pierdute sunt completate și șampilate, fapt pentru care s-a pus în vedere contribuabilului să procedeze la reconstituirea evidenței contabile până la data de 20.10.2004, dată la care acesta a prezentat doar un singur facturier fiscal, completat.

Potrivit art. 65 pct.1 din OG 92/2003 (art.66 pct.1 din actuala numerotare) „dacă organul fiscal nu poate determina mărirea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situații fiscale”.

Din facturierul fiscal ... numerotat de fa nr. ... la nr. ... prezentat de către contribuabil, după ce organul de control fiscal i-a solicitat refacerea evidenței contabile, rezultă că valoarea totală a facturilor emise de contribuabil diferiților agenți economici este de ... rol ceea ce la un număr de 49 facturi emise rezultă ... lei / factură. $278.774 \text{ lei/factură} \times 800 \text{ facturi declarate pierdute} = \dots \text{ lei}$. $\dots \text{ lei} \times 19 \% = 35.601.721 \text{ lei TVA colectat}$, adică, ... lei venit brut ca bază de impozitare.

Pe baza datelor de mai sus, organul fiscal a estimat că ... datorează bugetului de stat suma totală de ... rol din care ... lei TVA, ... lei dobânzi TVA, ... rol penalități de întârziere TVA și ... lei impozit pe venit.

Atât pe parcursul soluționării contestației împotriva raportului de inspecție fiscală înregistrat cu nr. ... cât și pe parcursul soluționării prezentei contestații împotriva deciziei nr. ... reprezentantul ...

nu a adus argumente care să combată estimarea făcută de către organul fiscal, deși potrivit art.64 din OG 92/2003, sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale îi revine.

Afirmațiile sale potrivit cărora organul fiscal nu a ținut cont de veniturile medii realizate în anul anterior, și de aspectul sezonier al afacerii sale, precum și faptul că facturierile declarate pierdute nu erau completate, nu au fost probate cu nimic, declarațiile martorilor audiați în cauză cu privire la faptul că facturierile pierdute erau necomplete, sunt contradictorii și dată fiind calitatea acestora de angajați ai contribuabilului, nu pot fi luate în considerare de către instanță.

Față de cele de mai sus, instanța urmează să respingă contestația ca neîntemeiată.

Pentru aceste motive,

